

hor. zák. a zejména na zařazení § 128 v 5. hlavě zák. toho, a proto také právem uznalo, že výhradním kutěřům přísluší pouze stejné právo s ostatními uchazeči. Zda mohli by v tom případě, kdyby byli o propůjčení těchto vod požádali buď současně s uchazeči jinými neb aspoň dříve, než těmto jiným uchazečům bylo požadované propůjčení uděleno, proti propůjčce udělené jinému žadateli si stěžovati, nebylo třeba řešiti, neboť st-lé nikdy netvrdili a také ze spisů nevychází, že sami o propůjčení těchto důlních vod požádali. Ale pak z pouhého faktického zájmu na vodách těch nemohou pro sebe reklamovati ani postavení procesní strany v řízení o propůjčku těchto vod osobám jiným, tím méně pak právo k námitce, že propůjčka ta těmto jiným osobám udělena býti neměla.

Č. 11.723.

Horní právo: * Volební komise podle § 37 zák. č. 242/1922 Sb. není legitimována stěžovati si do výroku dozorcího úřadu ve věci volby představenstva revírní bratrské pokladny.

(Nález ze dne 6. února 1935 č. 11.382/35.)

Věc: Ústřední volební komise revírní bratrské pokladny v M. a František D. v M. proti ministerstvu veřejných prací o volbu představenstva a dozorcího výboru.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Podáním z 18. března 1931 oznámila Jednota čsl. horníků a hutníků v M. báňskému hejtmanství v Praze, že po provedených volbách delegátů do revírní bratrské pokladny v M. se pro volbu představenstva a dozorcího výboru této pokladny sdružila se Sdružením čsl. horníků v jednu kandidující stranu. Ústřední volební komise jmenované pokladny, které oznámení toto bylo postoupeno, usnesla se ve schůzi z 22. dubna 1931 sdružení toto nepřipustiti, vycházejíc z názoru, že sdružování kandidátních listin je ve volbách do revírních bratrských pokladen vůbec nepřípustné.

Usnesení toto báňské hejtmanství v Praze jednak výměrem z 21. května 1931 č. 5571 z moci úřední sistovalo pro nezákonnost, jednak dalším výměrem z téhož data č. 6056 k dozorcí stížnosti Jednoty čsl. horníků a hutníků v M. zrušilo pro nezákonnost, při čemž oba tyto výměry odůvodnilo v podstatě stejně, t. j. poukazem na to, že předpis § 60 vl. nař. č. 197/23 Sb., obsahující zákaz sdružování, se vztahuje jen na volbu delegátů. Prvý z těchto výměrů je opatřen právním poučením, že lze se z něho podle obdoby § 69 zák. č. 242/22 Sb. odvolati k min. prací, kdežto ke druhému z nich žádné právní poučení připojeno nebylo.

Proti druhému z těchto výměrů, t. j. proti výměru z 21. května 1931 č. 6056, podala ústř. volební komise »stížnost« k min. prací, které ji nař. rozhodnutím jako odvolání odmítlo pro nepřípustnost, poněvadž napadený výměr jest podle 4. odst. § 55 cit. nař. konečný, přes to však dodalo — aby sporná otázka byla vyjasněna pro budoucnost — že uznává nález v odpor vzatý z vlastního popudu za správný, kterýžto názor po-

drobně odůvodnilo a námitky st-lkou proti němu přednesené podrobně vyvrátilo; konečně ještě podotklo, že tento spor byl již vyřízen nálezem báňského hejtmanství z 21. května 1931 č. 5571, z kterého se st-lka neodvolala a který tedy nabyl právní moci.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil nss nejprve stížnost tu, pokud je podána Františkem D. také ve vlastním jméně, odmítnouti jako nepřipustnou, neboť tento st-l se z výměru báňského hejtmanství vlastním jménem neodvolal; podepsal sice odvolání, resp. stížnost ústřední volební komise, avšak zřejmě jen jako předseda komise té a v jejím zastoupení, a proto brání předpis § 5 zák. o ss nss-u, aby se jeho stížností mohl zabývat.

Mohl se proto nss omeziti na zkoumání stížnosti, pokud je podána ústřední volební komisí. Dříve však než mohl vejíti na její námitky, musil z moci úřední zkoumati legitimaci této komise k podání přítomné stížnosti. Vycházel při tom z těchto úvah:

Podle § 37 odst. 1 zák. č. 242/22 Sb. zřizují se volební komise k sestavení voličských seznamů ve volebním sboru pojištěnců revírní bratrské pokladny pro jednotlivé volební obvody, a k těmž účelům se pro celý obvod pokladny zřizuje ústřední volební komise. Podle § 38 téhož zák. jsou tyto komise povolány k tomu, aby řídily další volby. Z úkolů, jež jsou těmito předpisy jmenovaným komisím svěřeny, se tedy podává, že komisím těm ve volebním řízení, prováděném za účelem zřízení orgánů revírních bratrských pokladen, nepřísluší postavení procesní strany, oprávněné v řízení tom podávat opravné prostředky, nýbrž že mají tu výhradně povahu úředních orgánů, povolaných k provádění úkonů vrchnostenských, kteří v důsledku tohoto svého ryze organního postavení nejsou oprávněni rozhodnutí orgánů jim nadřízených — zde tedy úřadu dozorčího — bráti v odpor, a to ani tenkrát, bylo-li tímto nadřízeným orgánem nějaké jejich rozhodnutí neb opatření zrušeno nebo změněno.

Nebyla tedy ani v daném případě stěžující si komise legitimována odvolati se již z výměru báňského hejtmanství z 21. května 1931 č. 6056 a proto také nemohlo zamítavým výrokem žal. min. do práv jejich býti vůbec zasaženo.

Č. 11.724.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: I. I ve službách obecních lze úředníky dosazovati jen na místa, která byla v organismu obce jako úřednická systemisována. — II. Pod pojem systemisace ve smyslu § 212 odst. 6 zák. č. 103/1926 Sb. spadá i takové usnesení obecního zastupitelstva, jímž se určité místo v organismu obce již zřízené povyšuje z nižší platové stupnice do stupnice vyšší.

(Nález ze dne 7. února 1935 č. 11.359/35.)

P r e j u d i k a t u r a: ad I.: Boh. A 11.374/34.

V ě c: Dr. Leopold D. v K. proti zemskému výboru v Brně o povýšení.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Odvolávajíc se na usnesení měst. zastupitelstva z 18. prosince 1931 žádala obec K. v podání z 30. prosince 1931 řízeném okr.